

Parc Natural d'Olèrdola

Olèrdola

Ubicació

Comarca: Alt Penedès
Lloc/Adreça: Als municipis de Canyelles i Olèrdola, corresponents a les comarques de Garraf i Alt Penedès.

Coordenades:

Latitud: 41.307420270953
Longitud: 1.7056982642825
UTM Est (X): 391654
UTM Nord (Y): 4573692

Classificació

Número de fitxa 08145-109
Àmbit: Patrimoni natural
Tipologia Zona d'interès
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: Malauradament els incendis forestals han castigat durament l'àrea del parc. L'últim episodi important es va produir l'any 1994.
Protecció Legal
Tipus de protecció: Xarxa natura 2000
Europea – Atributs inspire: Natura 2000 – Àrea especial de conservació
Observacions protecció: Parc d'Olèrdola, Pla especial urbanístic de protecció 22/01/1998
Data aprovació: dt., 05/09/2006 - 12:00
Accés Fàcil
Ús actual: Social
Titularitat Privada
Titular: Diversos propietaris
Autoria de la fitxa Tríade scp, Lluís Rius i Font OPC
Data de registre de la fitxa: dv., 08/06/2001 - 02:00
Autoria de la darrera revisió: Marta Lloret Blackburn-Antequem, S.L.

Descripció

El Parc Comarcal d'Olèrdola té una superfície total de 608,23 Ha. Es troba situat als darrers contraforts del massís de Garraf, al sector comprès entre la riera de Vilafranca i el puig de l'Àliga, a la partió entre les comarques de l'Alt Penedès i el Garraf. Les alineacions morfològiques tenen una clara orientació NE-SO, i presenten, sobretot a la zona NE de l'àrea, altiplans amb àmplies superfícies cultivables, al voltant de Sant Miquel d'Olèrdola i de Viladellops. Les elevacions del terreny oscil·len entre els 100 m. sobre el nivell del mar a la depressió de Canyelles i els 468 del puig de l'Àliga. El relleu està totalment definit per l'erosió càrstica, molt més moderada en aquesta zona que no pas l'elevada carstificació del Garraf meridional. El territori considerat forma part, tant a nivell morfològic i estructural com litològic, del massís del Garraf; podem considerar que es tracta d'una prolongació del massís, amb certes particularitats notables. Els materials dominants que afloren a la superfície difereixen ostensiblement dels que poden trobar-se a Garraf, si bé la majoria dels d'Olèrdola estan constituïts per dues grans unitats: una de calcària, del miocè superior, i un altra unitat margosa de la mateixa època. També són importants els diversos afloraments de pedres calcàries del barremià i de les margues i les pedres calcàries de l'albià en el cretaci. Així mateix, poden trobar-se posteriors sedimentacions detrítiques del quaternari, molt ben aprofitades per l'agricultura. A la resta de materials que no afloren a la superfície, es disposa una seqüència molt similar a la del massís de Garraf. La vegetació de la zona es veu molt afectada pel règim de pluges (pobre als límits del parc) i, per tant, les espècies que hi creixen espontàniament han d'afrontar un període de sequera estival que pot arribar a ser molt dur. Per aquesta raó, les plantes que hi viuen presenten adaptacions per tal d'evitar pèrdues excessives d'aigua. Durant aquesta època seca i amb un clima mediterrani, el creixement és lent, especialment el dels arbres i, per tant, la producció de fusta és baixa. La vegetació climax o potencial del parc estaria dominada per l'alzinar mediterrani *Quercetum ilicis galloprovinciale*, un bosc que ocuparia totes les muntanyes de direcció nord i els fons de vall. Les activitats agrícoles i ramaderes al llarg dels segles i els incendis forestals d'aquestes últimes dècades han transformat el paisatge vegetal potencial a un altre. La màquia de garric, llentiscle i margalló *Quercus-Lentiscetum* també seria potencialment estesa al llarg del parc. La degradació de l'alzinar i la màquia ha portat a l'aparició de la garriga, que és una comunitat arbustiva baixa i molt impenetrable, degut a la presència del garric (*Quercus coccifera*). Actualment, els escassos boscos que es troben a la zona són bàsicament pinedes secundàries de pi blanc (*Pinus halepensis*). Cal dir que ni tan sols són veritables boscos sinó simples formacions arbòries recobridores de brolles també secundàries. Els incendis i les pastures d'aquestes zones ha portat a l'aparició de la brolla.

Observacions:

El Parc Comarcal d'Olèrdola està emparat legalment pel Pla especial promogut per la Diputació de Barcelona i aprovat definitivament per la Generalitat de Catalunya l'any 1992. Forma part del Pla d'Espais d'Interès Natural (PEIN). Una modificació del Pla especial l'any 1997 proposa com a objectiu l'establiment d'un règim de protecció, conservació i millora del medi físic i del paisatge de l'espai natural d'Olèrdola, compatible amb l'aprofitament sostenible dels seus recursos i l'activitat dels seus habitants, així com l'ordenació de l'ús públic per al lleure i el foment del coneixement i el respecte del patrimoni arqueològic i arquitectònic, el medi físic i el paisatge. L'àmbit geogràfic del present Pla Especial constitueix un espai lliure de gran extensió, en el qual s'estableixen les zones i les xarxes que tot seguit s'indiquen, per tal de definir els tractaments específics més ajustats a llurs finalitats concretes de protecció, conservació i millora: Zona d'Interès Paisatgístic, Zona Agrícola, Xarxa Bàsica de Vies i Camins, Xarxa Bàsica d'equipaments. La gestió del parc és del Servei de Parcs Naturals de la Diputació de Barcelona.

